

GUD ER SIN EGEN TOLK

 Vår Himmelske Far, et Ord fra Deg ville bety mer enn hva alle mennesker noen gang kunne gjøre eller si, fordi folk forventer å se Deg. Og vi takker Deg fordi det er de som er under forventning, de ser etter at noe skal skje. Og når folket tørster etter noe, dypet kaller på Dypet, må det være et Dyp til å svare på det kallet. Og det er derfor vi er her i kveld, fordi det er på disse forkynneres hjerter, og folket, å komme sammen for å spørre Deg om tjenester og velsignelser, i tro på at Du vil helbrede de syke og frelse de fortapte, og vil manifestere Ditt Ord.

² Og vi ber, Himmelske Far, at Du vil gi dette til oss mens vi ydmykt venter på Deg, kveld etter kveld. Må det bli slik en—en utøsing av den Hellige Ånd, og må enhver person bli blind for alt annet rundt dem foruten Gud. Må det bli slik et stort rop som går ut iblant folket, tørstende etter Gud, til det vil komme en vekkelse over hele landet her og enhver menighet vil bli fullpakket med mennesker, syndere som roper ut til Gud om å få nåde, og—og den Hellige Ånd helbreder de syke, får de lamme til å gå, og reiser opp de døde, og gir disse ting som har blitt lovet i Ditt Ord.

³ Kom, Herre Jesus, og oppfyll Ditt løfte. Kom til oss i kveld. Vi tror at Du er den samme i går, i dag, og for evig, at Dine løfter ikke kan mislykkes. Både himmel og jord vil mislykkes men Ditt Ord vil ikke mislykkes. Må vår forståelse være åpen. Må den Hellige Ånd komme og dekke brakkmarken. Må vår forståelse være åpen for Ånden og Guds kraft i kveld, så Han kan manifestere Sine lovede Ord gjennom oss. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

⁴ Nå, i kveld, du som følger med på teksten, la oss slå opp i Bibelen i Andre Peters Bok, og begynne med det 15. vers, bare på en måte å snakke om Skriften for en liten stund.

Men jeg vil gjøre mitt ytterste for å se til at dere også etter min bortgang stadig har en påminnelse om alt dette.

For det var ikke smarte oppdiktete påfunn, eventyr vi fulgte da vi kunngjorde dere vår Herre Jesu Kristi makt og gjenkomst, men vi var øyenvitner til hans majestet.

⁵ Jeg elsker det, “øyenvitner.” Ikke noen eventyr. Vi er vitner om det vi snakker om.

For han fikk ære og herlighet fra Gud Fader da en røst som denne kom til Ham fra Den opphøyde herlighet: Dette er min Sønn, den elskede, i Ham har Jeg velbehag.

Og vi hørte selv denne røsten som kom fra Himmelen da vi var sammen med Ham på det hellige fjellet.

Og desto fastere har vi det profetiske ord, som dere må gjøre vel i at dere holder fast på, som på et lys som skinner på et mørkt sted, inntil dagen gryr, og morgenstjernen går opp i deres hjerter:

Da dere først og fremst vet dette, at ikke noen profeti i Skriften er gitt til egen tydning.

For aldri er noen profeti kommet fram ved et menneskes vilje, men Guds hellige menn talte drevet av den Hellige Ånd.

⁶ Må Herren legge Sine velsignelser til lesningen av Hans Ord. Nå, jeg skal ta dette som et emne: *Gud er Sin egen tolk.*

⁷ Vi lever i en tid med forvirring. Vi lever i en dag da menn og kvinner nesten ikke vet hva de skal gjøre. Alt, det—det ser ut til å være i et kaos. Alt, det ser ut til å være at det er så mange forskjellige retninger å se. Det er satan, som gjør det.

⁸ Nå, Gud kan ikke dømme et folk rettferdig, rett, uten at det er en standard som Han må dømme dem ved. Og Bibelen sier at Han vil dømme alle mennesker ved Jesus Kristus, og Jesus Kristus er Ordet. I Johannes, det 1. kapittel, står Det:

I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

Og Ordet ble gjort kjød, og dvelte iblant oss, . . .

⁹ Nå, alt vi er i dag er en fremvisning av Hans egenskaper. I Gud. . . Først var Han ikke engang Gud, Gud, vi ville bare kalle Ham “Den Evige.” Han var ikke Gud, fordi ordet (engelske ord) Gud betyr “gjenstand for tilbedelse” og det var ingenting som kunne tilbe Ham. Så Han var Den Evige, hoved-Kilden til all intelligens. Og i denne Kilden til all intelligens var det ikke et atom, molekyl, eller noe, lys noe sted, stjerne, måne, ingenting annet. Gud, hva vi kjenner som Gud, den store Ånd som var Evig (aldri begynte, aldri endte), Han var der. Og i Ham var egenskaper: det var egenskaper til å være Gud, så Hans egenskaper til å være en Far, egenskaper til å være en Sønn, egenskaper til å være en Frelser, egenskaper til å være en Helbreder. Alle disse egenskapene var i Ham. Og nå Han. . . Disse ting som har utfoldet seg siden da er bare Hans egenskaper som blir manifestert.

¹⁰ Det jeg mener, *egenskaper* var Hans “tanker.” Og et—et ord er “en tanke uttrykt.” Og da var det i Hans tanke. Og da Han sa, “La det bli,” og det ble. “La det bli,” og det ble.

¹¹ Og nå, husk, dere kristne var Hans tanker før det var en verden. Og dere er manifestasjonen av Hans tanke. Før det enda var en verden, var dere i Kristus, (amen) i Gud i

begynnelsen. Så blir dere, da, ser dere, Hans egenskaper. Og hele tingen er Gud, Han selv, materialiserer Seg selv håndgripelig så Han kunne håndteres, sees, og—og så videre. Og det er hva Gud er, hele tingen.

¹² Så sier folk, “Tolkningen . . .” Jeg talte her for ikke lenge siden i et møte, en mann sa til meg, han sa, “Broder Branham, du har feil tolkning. Du tolker Det ikke riktig.”

¹³ Nå, vi hører . . . De går til metodistene, og de sier “Baptistene tolker ikke riktig.” Baptistene sier, “Pinsevennene gjør ikke.” Pinsevennene sier at “One—oneness gjør ikke.” Oneness sier, “Assemblies gjør ikke.” Og enhver sier den andre ikke gjør det.

¹⁴ Gud er Sin Egen Tolk! Han trenger ingen til å tolke for seg. Han gjør Sin Egen tolkning. Hvem er den mannen som kan tolke Gud? Gud er Sin Egen Tolk.

¹⁵ Nå, Peter snakker her, vi finner ut at i begynnelsen da Gud sa, “La det bli lys,” og det ble lys, det er tolkningen av det. Da Gud sa noe og det ble manifestert, da er det Guds tolkning av at Hans Ord er riktig. Skjønner? Da Han sa, “La det bli lys,” var det i Hans tanke først før det var noe slikt som lys. Da Han sa, “La det bli lys,” oppsto lyset inn i himmelen, det er tolkningen. Ingen trenger tolke det, for Gud sa det og der var det. Når Gud taler og det er manifestert, er det tolkningen av Hans Ord. Hvorfor kan ikke menn se det? Hvorfor ser ikke folk det?

¹⁶ Når Gud gir et løfte og Gud sier . . . I—i begynnelsen, i 1. Mosebok, fordelte Han Sitt Ord til hver tidsalder som Det kom ned fra begynnelsen til enden. Og, ned gjennom disse tidsaldrene, har kirkeverden fått alle disse tingene helt blandet sammen med tradisjoner, og så videre, og Gud sender alltid på scenen, ned gjennom det Gamle Testamente og det Nye, profeter! Og Herrens Ord kommer til profeten. Og hvordan gjør Det det? Det manifesterer Guds Ord. Guds manifestasjon, som forteller om det er rett eller galt. Ingen trenger å tolke Det, Ordet tolker Seg Selv. Gud lovte det og der skjer det!

¹⁷ Hva godt gjør det å si noe annet om Det? Hvem er det syndefulle mennesket som vil prøve å si (når Gud ga et løfte og Gud gjør det) at den tolkningen er feil? Det er Gud Selv som gjør Sin Egen tolkning, tolker. Han trenger ingen til å tolke Seg, Han tolker Seg Selv ved å manifestere det Han lovet at Han skulle gjøre.

¹⁸ Å, om menigheten bare kunne se det og se løftene som er blitt gitt for enhver tidsalder! Alle de andre tidsaldrene, har Gud kommet på scenen (selv ned gjennom de syv menighets-tider) og har manifestert alt det Han lovet å gjøre. Alt, det er ikke en ting igjen ugjort. Nøyaktig! Det Han sa Han skulle gjøre, det gjorde Han.

19 Fordi da Gud sa, tilbake der i Jesaja, Han sa, “En jomfru skal unnfange,” og hun gjorde. Nå, hvem—hvem kan tolke det? Gud gjorde tolkningen. Han sa, “En jomfru skal unnfange,” og hun unnfanget. Nå, hva er du. . . du kan ikke. . . Ingenting kan bli sagt om det, fordi Gud sa hun ville og hun gjorde det. Men menigheten var for blind da til å se det. Ser dere, de hadde sin egen ide om det. Det var altfor—altfor annerledes enn hva de forventet.

20 Peter refererte tilbake her, han sa, “Gud manifesterte Kristus ved Sitt Ord, Han sa, ‘Dette er Min elskede Sønn.’” Disse troende sto der. Og Kristus var manifestasjonen av Gud. Han manifesterte alltid Kristus ved Sitt Ord, fordi Kristus er Ordet. Han manifesterer alltid.

21 Da Han sa. . . I Noahs dager, var Kristus i Noah. Tror dere det? Noah sa, “Det kommer til å regne. Det vil komme et regn, jorden vil bli ødelagt.” Det regnet. Det trengte ingen tolkning. Det regnet fordi Gud, i Noah, sa, “Det kommer til å regne.” Han var en profet, og beviset var at det han sa skjedde. Så de trenger ikke å tolke det.

22 Noen av dem rundt, kunne kanskje, si, “Denne mannen vet ikke hva han snakker om.”

23 Men Gud hadde alltid lovet, “Om det er en iblant dere som er åndelig, eller profet, og det han sier skjer, da hør det.” Det er riktig, fordi det er sant. Det må være i samsvar med Ordet. Og Noah var i samsvar med Ordet. Da han profeterte at det kommer til å regne, og det regnet. Det trengtes ingen tolkning til det, fordi det gjorde nettopp det.

24 Jesaja sa, “En jomfru skal unnfange,” og hun gjorde. Nå, det var fryktelig uvanlig. For, se, det var mange hundre år senere at denne jomfruen unnfanget.

25 Det var så uvanlig at en god mann med navnet Josef, hennes mann, “var en rettferdig mann og ville ikke gjøre henne til et offentlig eksempel. . .” Den gode mannen i de dager, hvordan det må ha vært for Josef da han var forlovet, trolovet med Maria.

26 Hun var trolovet. På den tiden, å bryte det, var akkurat det samme som å begå utroskap. Og, selvsagt, for Josef, så det ut som Maria prøvde å bruke ham som en blokada, eller la ham være et skjold for hennes feiltrinn, for her ble hun funnet å skulle bli mor, uten å være gift, bare forlovet. Et triks som det, ville bli steinet til døde; det måtte bli, ved loven.

27 Og Josef, hennes mann, var en rettferdig mann, en veldig rettferdig mann. Han trodde på Gud. Og da hun så på ham med disse nydelige, store, myke øyne, og sa, “Josef, Erkeengelen Gabriel besøkte meg og fortalte meg at jeg skulle unnfange, uten å samkvem med noen mann.”

28 Nå, om Josef bare ville ha sett tilbake i Skriften, profeten sa hun ville gjøre det! Det var bare Gud som tolket Sitt Eget Ord! Skjønner? Men det var for uvanlig.

29 Det er det som er problemet i alle tidsaldre. Guds Ord er fremmed for folk; Det er for uvanlig. Gud gjør alltid det uvanlige. Det er uvanlig hvor som helst Gud er. Det er imot verdens systematikk, fordi at de har fått ting til slik som de tenker det skal være. Men Gud kommer inn og gjør det uvanlige.

30 “Hvordan kunne denne jomfruen unnfange?” Han var ærlig, han søkte Gud angående det.

31 Og da talte Gud til ham i en drøm, og sa, “Josef, du sønn av David, frykt ikke for å ta til deg Maria din hustru, for det som er unnfanget i henne er av den Hellige Ånd. Gud har overskygget henne. Dette er hva som har gjort det.”

32 La du noen gang merke til hvordan Gud handlet med Josef der? På en sekundær måte, i form av en drøm. Nå, vi vet det er drømmer, vi tror på drømmer. Jeg tror på drømmer. Vært . . . Gud har alltid handlet med folk i drømmer. Men drømmer er sekundært, ser dere, den kan være rett eller feil om ikke den er tolket. Men han trengte ingen tolkning. Det var Gud Selv som talte direkte til Josef, fordi det var ingen profet i landet i de dager til å tolke. Det hadde ikke vært en profet på fire hundre år. Så det nest beste, at Gud brydde seg om velferden, velferden til Sin Egen sønn, var å tale til Josef gjennom en drøm og uten tolkning. Han sa, “Kvinnen har rett. Det Hellige Ting som er unnfanget i henne er Guds Sønn.” Trengte ikke noen tolkning.

33 Gud gjør Sin Egen tolkning til ærlige, oppriktige hjerter, menn og kvinner som ser på den—den tingen som er gåtefull, om du er ærlig og oppriktig og vil tro, har Gud en måte å tolke det på for deg. Først, finn ut om det er et løfte. Om Josef bare hadde gått tilbake og gått vekk fra tradisjonene og gått tilbake til Bibelen, og funnet ut, Jesaja sa hun ville komme til å gjøre det.

34 Og tingene det var talt om, og Hans fødsel, og alt om det var talt om i Skriftene, “av de hellige profeter,” som Peter sa. Og ingen mann har rett til å legge noen privat tolkning til det. Det er bare nøyaktig hva Gud sa ville skje. Han var manifestasjonen av Guds Ord lovet for den dagen. Gud sa det, så der var det. Det avgjorde det.

35 Jesus sa . . . Da Han var på jorden, da de ikke kunne forstå Hans tjeneste, det var for stort, for fenomen, (de kunne ikke), fenomenalt, heller. De kunne ikke forstå Ham. Han sa, “Gransk Skriftene!” (Jeg håper ikke jeg er øredøvende for dere der ute, som roper inn i den.) “Gransk Skriftene, for i Dem tror dere at dere har Evig Liv, og De er de som vitner om Meg.” Skjønner? “De er de som forteller dere Hvem Jeg er.”

³⁶ Ser dere, Gud delte ut Ordet. Den dagen skulle være manifestasjonen av Gud, Gud (Emmanuel) med oss, "Hans Navn skal kalles Underfull, Rådgiver, Fredsfyrste, Mektig Gud, Evig Far. Og Hans Navn skal være *Emmanuel*, 'Gud med oss.'" Gud var i David. Gud var i Moses. Gud! Det er Gud hele veien igjennom, som manifesterer Seg Selv for den tidsalderen. Men denne tidsalder, "En jomfru skal unnfange og hun skal bringe fram en Sønn, og Han vil være Gud med oss."

³⁷ Det var det de korsfestet Ham for, gjorde Seg Selv til Gud, og også for å bryte sabbaten. Han var—Han var Gud over sabbaten, og Han var Gud. Og Han var ikke bare en vanlig mann eller en vanlig profet (enda Han var en vanlig Mann og en Profet), men Han var Gud-Profeten. Og Han var oppfyllelsen av Ordet, nøyaktig hva Gud sa Han ville gjøre. Sa, "Hvem av dere kan fordømme Meg for synd? Gransk Skriftene! I dem tror dere at dere har Evig Liv, og de er de som vitner om Meg." Men deres tradisjoner, de levde i et gjenskinn av en annen tidsalder.

³⁸ Som jeg talte om for noen få uker siden, "*Leve i et gjenskinn.*" Et gjenskinn er "en luftspeiling," solen reflekterer seg selv, og det er falskt. Og et hvert gjenskinn av en annen tidsalder er en falsk refleksjon. Menneskene vandrer alltid i noe som hendte for flere år siden. Lutheranerne vandrer i et Luthersk gjenskinn. Luthers sollys var fint på hans tid; Wesley var bra på sin tid; pinsevevnerne var bra på sin tid. Vi går videre oppover stigen, vi lever i en annen tidsalder! Vi vandrer videre, videre, vi kan ikke fortsette å se bakover.

³⁹ Når vi slår oss til ro med ting, vi tror vi har gjort alt ferdig, vi får våre tradisjoner pakket inn; og det var helt i orden for den dagen, men vi vandrer videre! Gransk Skriftene og se hva som er lovet for i dag, da vil vi vite hvor vi er, da kan vi si hvor vi står.

⁴⁰ Luther; du kunne se i Skriften og se i den—i den Sardes tidsalder, du kan se nøyaktig hva som var lovet. Se hva slags rytter som dro ut, se hva som gikk ham i møte, nøyaktig, "menneskets listighet," reformasjon. Se på Wesley, og så videre. Som det kom ned inntil pinse-tidsalderen, og ned gjennom den tidsalderen, se hvordan det har gått. Se i Skriftene og se hvor vi er. Det er grunnen til at Jesus sa, "Gransk Skriftene!"

⁴¹ Se hvor vi er! Jeg tror vi er ved Guds Sønnns Komme rett nå. Jeg tror vi er ved tidsalderen av selve timen da Han kan komme til syne når som helst. Jeg tror Skriftene erklærer det, at vi er i de siste timene av denne verdens historie. Jeg kan se hvordan ting utformer seg. Se dette Ekumeniske råd som leder alle menighetene inn i det, inn i dyrets merke. Og se det romerske riket og hva det gjør, og alle de andre. Se dem

samles, stenger ute Lyset, stenger ute Evangeliet. Alle vil måtte tilhøre det og vandre i deres lys ellers vil du ikke vandre i det hele tatt. Ser dere, vi er ved endetiden. Det er ingenting igjen for oss unntatt å holde fast i Gud og tro Hans Ord. Ordet er alltid rett.

⁴² I Laodikea menighetstid, det var den eneste menighetstid, av dem alle, som Kristus var satt på utsiden av menigheten. Han var på utsiden, bankende. Hva har skjedd? Dette Ekumeniske råd er det som vil sette Ham ut. Bibelen sa Han skulle være på utsiden, og Han er. Hva stenger det ute? Ordet. Og Han er Ordet, Han har alltid vært Ordet, og Han er fortsatt Ordet i kveld! Han er Ordet.

⁴³ Bibelen sier, “Ordet er skarpere, mer kraftfullt enn et tveegget sverd,” hebreerne, 4. kapittel, “en skjelner over hjertets tanker og motiver.” Ordet var! De skulle visst Hvem Han var da Jesus sa det på den tiden.

⁴⁴ Se hva Han gjorde. En dag sto Han der, helt i begynnelsen av Sin tjeneste. Det kom en mann til Ham, som het Simon, Simon Peter. Og da Peter så på Ham og—og så Ham, sa Jesus til ham, “Ditt navn er Simon og du er Jonas’ sønn.” (Han skulle visst at Moses sa, “Herren din Gud skal reise opp en Profet lik meg, og Ham må du høre.”) Og her var en Mann som aldri i livet hadde sett ham, sa, “Ditt navn er Simon og du er Jonas’ sønn.” Vel, han visste akkurat da at det ikke kunne være noe annet. . . De hadde ikke hatt en profet på hundrevis av år, og her var en Mann som fortalte ham hvem han var. Ikke underlig at han mottok det!

⁴⁵ Filip, på den tiden, gikk og—og fant Natanael under et tre, og tok ham med tilbake til Jesus. Jesus sa “Se en israelitt som det ikke er svik i.”

Han sa, “Rabbi, når kjente du meg?”

⁴⁶ Han sa, “Før Filip kalte på deg, da du var under treet, så Jeg deg.”

⁴⁷ Han sa, “Rabbi, Du er Guds Sønn! Du er Israels Konge.” Han visste det var! Hva? Det trengte ingen tolkning, Jehova sa det!

⁴⁸ Det sto noen der som ikke trodde det. De sa, “Denne Mannen er Belsebub. Han har fått—Han har fått et slags triks som Han utøver. Han—Han er en spåmann, eller noe.”

⁴⁹ Jesus så på dem, og sa, “Vel, sier dere det mot Menneskesønnen, vil det bli dere tilgitt. Men når den Hellige Ånd kommer for å gjøre den samme ting, si imot Det, det vil aldri bli dere tilgitt, i denne verden eller den verden som skal komme.” Han profeterte om vår dag, dagen som vi skulle se. For Han er den samme i går, i dag, og for evig.

Husk, det var Jesus Kristus som var i Moses.

50 Det var Jesus Kristus som var i David. Da David, sønn av . . . David gikk opp på fjellet, en forkastet konge, og gråt over Jerusalem, det var ikke noe annet enn Kristus i ham. For omkring åtte hundre år senere, satt Davids Sønn på Oljeberget og så ned på Jerusalem og gråt, og sa, "Jerusalem, Jerusalem, hvor ofte ville jeg ikke bevare dere som en høne gjør for sine kyllinger, men dere ville ikke!"

51 Da Josef var i fengsel, var det Jesus. Da han ble solgt for omkring tretti sølv-stykker, var det Jesus. Da han ble Potifars mann, var det Jesus. Da han satt ved Faraos høyre hånd. Og da han dro, alle . . . trompeten lød, og alle måtte bøye et kne, var det Jesus. Ingen mann kunne komme til Faraos uten gjennom—gjennom Josef; ingen mann kan komme gjennom Gud, bare ved Jesus. Det var Jesus, Ordet som var profetert ble oppfylt, talt i lignelser og bilder.

52 Da Jesus var her på jorden, gjorde Han den samme ting som profetene gjorde, det var derfor de visste at Han var Guds manifestasjon av Sitt Ord. Det trengte ikke å tolkes.

53 Da Natanael så dette, falt han ned, sa, "Du er Israels Konge, Guds Sønn, Israels Konge. Vi kjenner Deg, intet menneske kunne gjøre dette."

54 Nikodemus kom om natten, sa den samme ting for fariseerne. Men, ser dere, de var så fanget i sitt Ekumeniske råd at de ikke kunne akseptere Det. Han uttrykte det de sa, sa, "Rabbi, vi . . ." Hvem er "vi"? Deres råd! "Vi vet at Du er en lærer kommet fra Gud, for ingen mann kan gjøre disse ting uten at Gud er med Ham." De gjenkjente Det, de visste Det var det, men de var så fanget i det.

55 Og Gud, i de siste førti år, har ristet denne nasjonen med dåpen i den Hellige Ånd, og menn og kvinner er fortsatt utenfor Det fordi de er fanget i en slik sak, lever i et gjenskinn av en annen dag. Hva er i veien? Alle vil være en metodist, baptist, presbyterianer, lutheraner, eller noe. Ser dere, det er et gjenskinn.

56 De levde i gjenskinnet av Moses' dag. Hva sa han? Han sa . . . De sa, "Vi er Moses' disipler."

57 Han sa, "Om dere hadde kjent Moses, hadde dere kjent Meg. Moses skrev om Meg!"

58 Om du hadde kjent Luther, hadde du kjent denne tidsalderen! Om du hadde kjent metodistene, hadde du kjent denne tidsalderen! For Kristus skrev om denne tidsalderen! Ordene som har blitt oppfylt må oppfylles i denne tidsalderen. Det trengs ingen til å tolke Det, Gud gjør Sin Egen tolkning. Gud tolker Seg Selv, for Han er Den Eneste som kan tolke Det. Guds løfter stadfester alltid hva Han sa, og det er tolkningen.

⁵⁹ Nå, Jesus, (for å spare tid), Jesus sa, i Johannes, det 14. kapittel, det 12. vers, “Den som tror på Meg, de gjerninger som Jeg gjør skal han også gjøre.” Sa Han det? Det stemmer. Det trenger ingen tolkning. Når noen gjør de gjerninger, er det Gud. Absolutt!

⁶⁰ Han sa også der, “Som det var i Lots dager, slik skal det være når Menneskesønnen kommer.” Jesus sa det. Sa Han det? Absolutt, sa Han det! Det trenger ingen tolkning.

De sier, “Vel, det betydde . . .”

⁶¹ Det betydde helt nøyaktig det Han sa! “Som det var i Lots dager, slik skal det være når Menneskesønnen kommer.” Hva med Lots dager? La oss gå tilbake bare et øyeblikk, finne ut hva de gjorde.

⁶² Det var tre grupper med mennesker på Lots dager: troende, liksom-troende, og vantro. Det er i alle grupper, samme tingen.

Vi finner ut at sodomittene var de vantro.

Lot var den liksom-troende.

⁶³ Abraham var den troende. Han var den som pakten ble bekreftet til. Han var den som så etter en løftes-sønn. Han var den som forventet det. Amen. (Jeg “amen’er” ikke meg selv. *Amen* betyr “La det skje!”) Og det stemmer. Abraham var ikke i Sodoma. Abraham var oppe og ute av Sodoma. Han er et bilde på den åndelige Menighet i dag.

⁶⁴ Lot er et bilde på den denominelle menigheten som er nede i Sodoma. Legg merke til, Bibelen sa at, “Sodomas synder plaget hans rettferdige sjel hver dag.” Hvorfor hadde han ikke mot nok til å stå opp imot det? Det er mange gode menn som sitter i en menighet i dag, ser utover og ser kvinner med shorts på og menn som gjør disse ting, og deres medlemmer går, spiller golf på søndag, og picnic-selskaper, og svømmer og slikt, istedenfor å delta på møte. Sitter hjemme på onsdag kveld, ser på tv, istedenfor å delta på møte. De føler for å si noe om det, men styret ville ha satt dem på utsiden. Hva er i veien? Det er Lot igjen, ser ut av sitt vindu og ser synden, og redd for å kalle synd “synd”!

⁶⁵ Abraham var ikke i dere kaos, han var ute av det. Han var et bilde på den åndelige Menigheten. Nå se hva som hendte rett ved endetiden, like før ilden falt. Og de var hedninger. Det forutsa ilden som faller på hedninge-verden i dag, når kongerikene vil bli oppbrutt og de vil bli brent. “Himmelen vil stå i brann,” sier Herren, “og de vil brenne med voldsom varme.” Det var et bilde på det.

⁶⁶ Nå la oss se på dem. Her er Abraham allerede ute, ikke i Sodoma, han var ute av Sodoma. Lot var fortsatt i Sodoma.

⁶⁷ En underlig ting, en varm morgen, rundt klokken elleve må det ha vært, så han tre menn komme, vanlige menn, gikk nedover veien, stien. Abraham satt under eika, hvilte seg. Han hadde vært ute, antagelig med dyre-flokkene den morgenen, kom inn, nesten ved middagstid. Og han så tre menn komme. Og det var noe med de mennene, som, virket kjent. Å, du!

⁶⁸ Det er alltid noe med Gud, når Det kommer iblant folket, ringer Det en bjelle. De kjenner Det. Det er noe som forteller dem, det er en stadfestelse der.

⁶⁹ Abraham løp raskt, og sa, "Min Herre, kom med og la meg ta litt vann, hente det og vaske føttene Dine, og gi Deg litt brød, og så kan Du fortsette på Din vei." Så han gikk til siden. Han løp inn i flokken og tok en kalv og slaktet den, fikk en tjener til å tilberede det. Gikk inn i teltet, nedenfor ham, og fikk Sarah til å kna noe mel, lage noe, eller et måltid, lage noe brød, og lage kakene på ildstedet. Hadde det med ut og serverte. Mens han satt der, og spiste, begynte de å legge merke til, denne Mannen så stadig ned mot Sodoma. Og Han sa . . .

⁷⁰ To av dem, husk, gikk ned i Sodoma. To gikk til Sodoma. Vær så snill og ikke gå glipp av dette. Jeg refererer til det Jesus sa. To av dem gikk til Sodoma for å hente ut Lot og hvem som var rede til å bli hentet ut der nede. Og de to som gikk ned der, gikk ned og forkynte. (Og det var Én som sto igjen hos Abraham. Legg merke til tegnet Han gjorde.) De fikk et tegn der nede, det var . . . Sodomittene ble slått blinde. Å forkynne Evangeliet blinder alltid den vantro. Og legg merke til hva som gjorde det.

⁷¹ Nå, det var Én som sto igjen her og gjorde tegnet foran Abraham.

⁷² Nå, la du noen gang merke til, noen historikere, følg Skriftene, følg historien, det har aldri vært en tid i menighetstidene hvor en mann noen gang gikk til de nominelle menighetene der ute i verden, ut der i denominasjonene, det har aldri vært en mann med navn-ending lik Abraham, h-a-m, før. Men i dag har de en, G-r-a-h-a-m. Det stemmer. Går ned der, og kaller dem ut. Han gjør en fantastisk jobb ved det. Graham, Billy Graham, Guds tjener der ute blant denominasjonene, politikere, og så videre, slår på det.

⁷³ Her om dagen da de ville han skulle stille for å bli president, takket han blankt nei. Gud, velsign ham for det. Hvorfor, de whisky-bedriftene, han ville aldri kommet til første base slik det ville vært. De ville ha brukt milliarder av dollar, fordi han ville holdt dem utenfor uansett, disse sigarett-bedriftene og slikt som det. Ser dere, han er der ute som Guds budbærer til Sodomitter. Det stemmer.

⁷⁴ Men husk, det var Én som sto der oppe med Abraham, en annen Mann, ikke de to som gikk ned der som en moderne

evangelist som gikk ned der for å forkynne. Legg merke til, det var Én som sto igjen der oppe. To gikk ned *den* veien, og Én sto igjen *her* med Abraham. Og den Ene som sto igjen hos Abraham ga ham et tegn.

⁷⁵ Nå legg merke til, hans navn hadde vært “Abram” og hans hustru hadde vært “Sarai,” bare en dag eller to før det. Gud hadde vist seg for ham og fortalt ham, “Jeg forandrer ditt navn nå fra Abram til Abraham.” (Ser dere, G-r-a-h-a-m er seks bokstaver, menneske.) Men A-b-r-a-h-a-m er syv, syv bokstaver; h-a-m, ender med et h-a-m.

⁷⁶ Nå, her oppe i den åndelige Menigheten, det var Én her oppe til Abraham, og legg merke til hva Han sa. Han sa, “Abraham,” (ikke “Abram”) “Abraham, hvor er din hustru” (ikke “S-a-r-r-a”) “S-a-r-a-h? Hvor er din hustru Sarah?”

⁷⁷ Legg merke til hva han sa, “Hun er i teltet bak Deg.”

⁷⁸ Og Han sa, “Jeg vil besøke deg. Jeg skal besøke deg.” Se det personlige pronomeren, den Ene, ifølge løftet som Han hadde gitt. Det var Gud! Han sa, “Jeg skal besøke deg.”

⁷⁹ Og Sarah, (på en måte vi alle kan forstå) lo i hemmelighet, for seg selv, hun sa, “Jeg, en gammel dame, hundre år gammel, min herre” (som var Abraham) “gammel også, forbi den tiden i livet som er for unge mennesker.” Sa, “Vel, vi kan ikke ha gleder som det lenger, jeg er gammel og han er gammel.” Og sa, “Vi kan ikke ha det.” Og sa, “Hvordan? Disse ting kan ikke skjle!”

⁸⁰ Og Mannen (Gud i menneskelig kjød) sa, “Hvorfor lo og tvilte Sarah, sa disse ting?” I teltet, bak Ham.

⁸¹ Nå legg merke til, om ikke det er den samme tjenesten som Jesus Kristus hadde! Han så ut over folkemengden og kjente deres tanker. Han fortalte Peter hvem han var og hva hans fars navn var. Fortalte Natanael.

⁸² Fortalte kvinnen ved brønnen, da hun sa. . . Han sa, “Gå og hent noe å drikke til Meg,” eller “Gi Meg å drikke.”

⁸³ Hun sa, “Sir, det sømmer seg ikke for Deg å snakke med. . . dere jøder å snakke med samaritanere. Vi har ikke noe å gjøre med hverandre.”

⁸⁴ Han sa, “Men om du visste Hvem du snakket til, ville du spurt Meg om drikke. Samtalen fortsatte. Han sa, “Gå og hent din mann og kom hit.”

Hun sa, “Jeg har ingen mann.”

Han sa, “Du har talt vel, for du har hatt fem.”

Hun sa, “Sir!”

⁸⁵ Se på forskjellen mellom det og de—og de prestene på den tiden, det rådet som levde i gjenskinnet av en annen dag. De sa, “Dette er djevelen!” De måtte svare deres forsamling noe, for de krevde det.

⁸⁶ Men hva gjorde denne fattige lille kvinnen, den forutbestemte Sæd som lå i hennes hjerte. . . Hun hadde vært syk og trøtt av de greiene, hun hadde gått ut på gatene som en prostituert. Men da hun så Det, sa hun, "Sir, jeg ser at Du er en Profet. Vi har ikke hatt en på fire hundre år, og vi er blitt fortalt at når Messias kommer er dette det som Han vil gjøre." Å, du! Den Sæden som lå der våknet til liv! Hvorfor? Det trengte ingen tolkning.

⁸⁷ Jesus sa, "Jeg er Han som snakker med deg." Det trengte ingen tolkning. Han hadde gjort miraklet og hadde vitnet om at Han var den Messias, amen, og vitnet nøyaktig om det Gud hadde lovet ("Herren din Gud skal reise opp en Profet lik meg," sa Moses). Hva var det? En stadfestelse av Skriften!

⁸⁸ Hun løp inn i byen, og sa, "Kom, se en Mann som fortalte meg de ting jeg har gjort. Er ikke dette selve Kristus? Er ikke dette Ham? Han fortalte meg hva jeg har gjort."

⁸⁹ Nå legg merke til, Jesus, det var Ham der oppe i den Mannen som hadde ryggen Sin mot teltet og fortalte hva Sarah tenkte på inne i teltet.

⁹⁰ Guds Ord sier, i Hebreerne, det 4. kapittel, at. . . Han sier dette, "Guds Ord er mer kraftfullt og skarpere enn et tveegget sverd, kutter til det kløver beinmargen, og en skjelner av hjertets tanker og motiver." Det er Ordet! Og hver gang en profet kom, kom han med Ordet, og han var Ordet for den tiden. Og hva gjorde det? En seer som skjelnet tankene som var i hjertet.

⁹¹ Det gjorde det i Jesus Kristus fordi Han var fylden av Ordet.

⁹² Og Jesus sa, "Som det var i Sodomas dager, slik skal det være ved Menneskesønnens komme." Guds Ånd vil komme på jorden i form av mennesker, Gud manifestert i menneskelig kjød (Amen! Ser du det?), og vil gjøre den samme gjerning som Gud gjorde i menneskelig kjød i Sodoma. Husk, de ventet på en løftes-sønn. Og, rett etter det, kom løftes-sønnen. Det var det siste tegnet som Sodoma og Abrahams gruppe så før løftes-sønnen kom. La du merke til det? Og nå har den åndelige Menigheten kommet til den timen.

⁹³ Noen spør, "Broder Branham, sier du at 'det var Gud'?"

⁹⁴ Bibelen sier, Det var Gud! Det trenger ingen tolkning. Han er Elohim. Det er det Abraham kalte Ham. Enhver Bibel-leser vet det. *Elohim*, "den Ene allestedsnærværende." Han var den Første, den Siste; Begynnelsen, Enden. Elohim! Abraham kalte Ham "Elohim." Gud (i store bokstaver i Hebreerne), Elohim; akkurat som i begynnelsen, "Gud," Elohim.

⁹⁵ Han var Elohim manifestert i menneskelig kjød, hadde på menneske-klær, spiste menneske-mat. Amen! Et tegn på at i de siste dager vil Gud komme til syne igjen blant Sitt folk i menneskelig kjød! Amen! Jesus sa, "De gjerninger som Jeg

gjør skal dere gjøre også. Og som det var i Sodomas dager, slik skal det være når Menneskesønnen kommer.” Amen! Det trenger ingen tolkning; det trenger manifestasjon, det er hva det trenger. Amen. Tror dere det?

La oss bøye våre hoder.

96 Vår Himmelske Far, vi gir Deg Ditt løfte i kveld at Du sa disse ting. Du lofte dem. Det er ingen foruten Deg som kan gjøre Ditt Ord levende. Du sa, “La det bli lys,” og det ble lys. Ingen trenger å tolke det, det ble manifestert.

97 Som vi siterte Jesaja, profeten, “En jomfru skal unnfange,” hun gjorde; trenger ingen manifestasjon, hun gjorde det. Det er hva som hendte.

98 Du sa, når Han kommer vil Han bli født i Betlehem, “Ut av Betlehem, Judea. Er du ikke den minste av alle Judeas prinser, av Israel? Men ut av deg skal Herskeren over Mitt folk komme.”

99 De gjerninger som Han ville gjøre, det Han ville rope på korset, hvordan Han ville bli fordømt, gjennomboret Hans føtter og Hans hender; “Han ble såret for våre overtredelser, og knust for våre misgjerninger; straffen for vår fred lå på Ham; ved Hans sår ble vi helbredet.”

100 Hvordan David sa, “Jeg vil ikke forlate Hans sjel i helvetet, heller ikke vil jeg la Min Hellige lide og se forråtnelse.” Og på den tredje dag, før den sytti-andre timen kunne sette i gang forråtnelsen av Hans legeme, sa Guds Ord, “Han vil stå opp.” (De sa de stjal Hans legeme; de tror det fortsatt.) Men vi tror, Herre, Ditt Ord! Det var manifestert. Jesus Kristus sto opp og Han sa, “Jeg vil. . . Se, Jeg er med deg alltid, helt til verdens ende.”

101 Vi tror at Du er her i kveld. Vi tror at Du er like mye Jesus Kristus i kveld, her, som Du alltid har vært. Og Du ser bare etter øyne, armer, føtter, munn, sjeler, legemer, som Du kan bruke til å manifestere Deg selv. Gud, helliggjør oss i kveld, så vi kan se den levende Jesus Kristus leve iblant oss. La Ham komme! Da vil det skje, som hungeren til de grekerne som kom den dagen, og sa, “Sir, vi vil se Jesus.” Og de fikk se Ham. Å, hvilken opplevelse det må ha vært da de så på Ham!

102 Gud, Du er den samme i dag. Og Du lofte at om vi hungret kunne vi se Deg. “En liten stund, og verden vil ikke se Meg” (den vantro); “men dere skal enda se Meg, for Jeg vil være med dere, endog i dere, inntil verdens ende.” Vi vet at Du er den samme i går, i dag, og til evig.

103 Herre, Ordene har blitt talt, det har blitt skrevet, nå la det skje, til Guds Ære, for å vise at Han holder Sitt Ord. Amen. Gud velsigne dere.

104 Jeg vil kalle opp bønnekøen. Jeg tror Billy sa han ga ut bønne-kort, en til hundre, eller noe som det. Han er ikke her

akkurat nå. Er . . . Hva er bønnekort nummer . . . Noen se bak på din baksiden av ditt . . . Det vil—det vil være et nummer og en—og en bokstav (A, B, C, D, eller . . .). Hva er det, A? Ja vel.

¹⁰⁵ La oss få A, nummer en, to, tre, fire, fem. Bare begynn å reise dere opp som det. A, nummer en, nummer to, nummer tre, nummer fire. Fire, jeg så ikke den stå opp. Bønnekort nummer fire. En, to, tre. Bønne . . . Kanskje de ikke kan stå opp. Om de ikke kan, noen se på din nabos kort, han har kanskje et kort og han kan ikke stå opp. Raskt nå. Der er det, fire. Fem, bønnekort nummer fem. Seks, syv, åtte, ni, ti, elleve, tolv. Bare begynn å komme opp her nå når deres nummer ropes opp. Nummer en, to, tre, bare kom rett ut denne veien. Bønnekort nummer en, to, tre, fire, fem, seks, syv, åtte, ni, ti, elleve, bare ta deres plasser. Elleve, tolv, tretten, fjorten, femten, seksten, sytten, atten, nitten, tjue, tjue-en, tjue-to, tjue-tre, tjue-fire, tjue-fem. Det er noen som ikke kan . . .

¹⁰⁶ Jeg ser en ung mann i en rullestol bak der. Om ditt nummer er ropt opp, sønn, og—og om du ikke kan få . . . vel, bare hold hånden din, vi vil se til at du kommer hit. Skjøenner?

¹⁰⁷ Hvor mange her inne har ikke et bønnekort og allikevel er syk? La oss se deres hender, hvor som helst. Rett her, det stemmer, hold deres hender opp. Tror du? Mens de får samlet dem, tror du Dette, at Han er den samme i går og for evig? Hvor mange? Se disse forkynnerne; sier ikke Skriften i dag, brødre, at Han er en Yppersteprest som kan berøres av følelsen av våre skrøpeligheter? Er det riktig? Hvor mange tror det, løft deres hånd? Han er en Yppersteprest som kan berøres av følelsen av våre skrøpeligheter.

¹⁰⁸ Så om Bibelen sier, “Han er den samme i går og for evig,” hvor mange tror det? Så hvordan ville Han handle i dag? Han måtte handle som Han gjorde i går. Er det riktig? Hvor er Han i kveld? Sitter ved Majestetens høyre hånd, Hans legeme; den Hellige Ånd er her i bygningen, for å gjøre Ham kjent.

¹⁰⁹ Legg merke til, se nå. Hva skjedde da noen rørte ved Hans klær der tilbake, en kvinne en dag? Hun hadde ikke noe bønnekort, ville vi sagt, men hun rørte ved Hans klær. Og da hun rørte ved Hans klær, snudde Jesus seg rundt og sa, “Hvem rørte ved Meg?”

¹¹⁰ Peter irettesatte Ham, og sa, “Vel, Herre, det høres ikke fornuftig ut. Vel, alle prøver å ta på Deg. Hvorfor si, ‘Hvem rørte ved Meg?’”

¹¹¹ Han sa, “Men Jeg kjente Jeg ble svak.” Hvor mange vet det? *Kraft*, som betyr “styrke,” gikk ut av Ham. “Jeg ble svak, noen rørte ved Meg med en annen slags berørelse.” Og Han snudde seg og så utover folkemengden til Han fant den kanalen av tro.

112 Alle la sine hender rundt Ham, "O Rabbi, vi tror Deg," og alt dette.

113 Men det var noen som virkelig trodde Det. Og hun berørte Hans klær og trodde at hun var helbredet, fordi hun sa i sitt hjerte at om hun kunne gjøre det var det hva som ville skje.

114 Han snudde seg og så utover folkemengden til Han fant henne, og Han sa...fortalte henne at hennes blod-sykdom hadde stoppet og hun var helbredet. Er det riktig? Nå, det var slik Han gjorde det, i folkemengden.

115 Nå, jeg hevder at Han er ikke død, Han er like så levende i dag som Han alltid har vært. Og Bibelen sa, Jesus sa, Selv, "Som det var i Sodomias dager, slik skal det bli når Menneskesønnen kommer."

116 Se nå, uansett hva slags gave Gud har her oppe, må det være en der nede, også, til å respondere på det. Han gikk inn i en by, sier Bibelen, "Det var mange ting Han ikke kunne gjøre på grunn av deres vantro." Er det riktig? Det samme i dag. Du må tro Ham. Du bare må tro Ham. Det er den eneste måten du kan.

117 Er bønnekøen klar? Nå, alle er ærbødige for bare omkring ti minutter. Vet ikke om jeg vil komme igjennom der, jeg har omkring tjue-fem eller tretti som står der. Men nå, i bønnekøen, enhver av dere der ute i bønnekøen som vet at jeg er en fremmed for deg, og jeg ikke vet noe om deg, løft opp deres hånd. Alle i bønnekøen.

118 Nå ute i folkemengden, som vet at jeg ikke vet noe om deg, løft opp deres hånd. Nå, nå, her er hva jeg prøver å si, venn, ser du. Nå, her er det. Alle disse forkynnerne her oppe på plattformen. Og Kristus ga dette løftet. Skjønner, det har blitt skrevet. Når skulle det skje? I de siste dager, like før Herrens Komme. Er det riktig? Det skulle skje da.

119 Nå, det er Ordet som er profetert i dag. Ikke Luthers lys; ikke Wesleys lys; og ikke engang pinsevennenes lys. Det har gått videre oppover veien nå. Nå, Luther er bra; metodist er bra, baptist er bra; alle de, pinsevenner, fint. Det sitter alle slag her i kveld. Det er ikke—det er ikke—det er ikke individene. Hva om... .

120 Du kunne aldri fortelle en metodist noe om Luther, for han tror på helliggjørelse og Luther gjør ikke. Skjønner?

121 Du forteller aldri en pinsevenn at "helliggjørelse er det hele," han har sett restaurasjonen av gavene. Han kommer ikke til å tro det. Nei, har har fått mer enn det. Skjønner? Og det er den siste menighetstiden vi hadde, og Bibelen sier det ikke vil bli noen flere menighetstider.

122 Men det må bli en samling av folket, ser dere, og her er vi. Nå, husk, det siste tegnet. Ser vi mennesker etter en

løftes-sønn? Løft opp deres hånd. Tror du at du er Abrahams sæd ved å være i Kristus? Løft opp deres hånd. Da, Abrahams sæd, motta ditt tegn! Det er ikke ute i Babylon, det er ikke der ute i den denominelle verden. Det er her iblant dere, de som ikke er i det kaoset der ute. Tro det!

¹²³ Her er en kvinne, hun er en helt fremmed for meg, omkring den samme alder. Jeg har aldri i mitt liv sett kvinnen. Om jeg kunne helbrede den kvinnen ville jeg gjort det, om hun er syk. Jeg vet ingenting om henne. Så du hun løftet sin hånd for noen minutter siden. Jeg—jeg har aldri sett henne. Hun er bare en kvinne som står der.

¹²⁴ I dag kom de ned her og hadde med en haug med bønnekort, blandet dem sammen og ga dem til folket. En fikk nummer en her, og nummer ti bak der, nummer femten, nummer syv, nummer... slik som det. De er alle blandet sammen, rett foran dere, hver dag. Og når de ropes opp, blir de ropt opp rundt det hele fra over alt. Skjøner? Og, nå, du trenger ikke en gang ha et bønnekort, bare sitt der og tro. Hvorfor kan ikke...

¹²⁵ Klyp deg selv, i kveld, finn ut hvilken tid vi lever i. Skjøner? Nå, det er nesten over, også, venn. Nesten over!

¹²⁶ Nå, om Abrahams Gud reiste Jesus Kristus opp fra døden, og den Jesus lovet at i de siste dager de samme tegn som Abraham... som Engelen (som var Gud i menneskelig kjød) gjorde foran Abraham, like før løftes-sønnen kom, Jesus sa den samme ting ville skje i dag.

¹²⁷ Nå, vi ser atomkraften og denominasjonene, og alle de, og kaoset de er i. Vi ser en Billy Graham der nede, og Oral Roberts, og alle de menneskene der ute; pinsevenn-forkynneren og den denominelle forkynneren der nede, vi ser alt det skjer, bringer ut tegnet. Billy Graham, en teolog til det ytterste, det denominasjonen tror på. Oral Roberts, en helbreder til det ytterste, helt nøyaktig det pinsevennene...

¹²⁸ Men se her, det er noe annet som er lovet til Abrahams Sæd. Der er de nede iblant de denominasjonene; det er noe *utenfor* denominasjonene som skal skje, som samler folket. Vi vil la det ligge til i morgen kveld.

¹²⁹ Legg merke til, jeg kjenner ikke den kvinnen. Jeg skal snu ryggen til henne. Om Herren Gud vil si noe til den kvinnen, kanskje det er—det er noe i familien, kanskje det er finansielt, kanskje det er sykdom; jeg vet ikke. Hun vil vite om det er sannheten eller ikke.

¹³⁰ Om Han vil gjøre den samme ting i kveld som Han gjorde da, vil du tro den Gud som Jesus Kristus lovet skulle være her i de siste dager? Hvor mange tror at vi lever som i Sodoma, når

hele verden er gått inn i en sodomittisk tilstand? Hvor mange av dere tror at det jeg har fortalt dere i kveld er Sannheten? Da, barn og Abrahams Sæd, tro Gud!

¹³¹ Nå, så det vil få ut av din tanke at jeg prøver å si noe til kvinnen, ser henne i ansiktet, eller få alle de tingene om telepati eller hva som helst du ønsker å vite. Enhver som kjenner til telepati skulle ha bedre vett enn det. Skjønner? Skjønner? Har du noen gang sett en telepatist forkynne Evangeliet? Har du noen gang sett en spiritualist forkynne Evangeliet, gjøre tegn og under, proklamere at Jesus Kristus er den samme? Nei.

¹³² Ser dere, det er bare . . . det er folkets tanker. Ser dere, de er blinde. Tror dere de kan være blinde? Bibelen sa de ville bli det. Er det riktig? “Egenrådige, skrytende, elsker lysten mer enn de elsker Gud, uærlige, falske anklagere, ustyrlige, forakter de som er gode, har en form for gudsfrykt, men fornekker dens Kraft.”

¹³³ Sa ikke Jesus, i Matteus 24:24, at “De to åndene i de siste dager ville nesten forføre de Utvalgte, om det var mulig”? Men det er ikke mulig. De var i Guds tanker ved begynnelsen, og de er en del av Gud.

¹³⁴ Nå, Abrahams Gud, Isaks, og Jakobs, la det bli kjent i kveld at jeg forteller Sannheten om Deg. Det er Deg, Herre. La dine tjenere ydmykt være i stand til å få sine egne tanker ut av veien, så Du kan bruke våre legemer til Din Ære. I Jesu Navn, Guds Sønn. Amen.

¹³⁵ Hva er en gave? Ikke noe du tar og hakker og snur. Nei, nei. Det er å vite hvordan du får deg selv ut av veien så Gud kan bruke deg. En gave er bare å få deg selv av veien, så bruker Gud det.

¹³⁶ Damen bak meg vil dø straks om hun ikke blir helbredet. Damen bak meg har akkurat blitt bedt for av en annen mann, nylig. Hun har fått kreft. Kreften er i brystet hennes og også i lungene hennes. Og hun ble nylig bedt for, og hun prøver å akseptere det ved tro at hun er helbredet. Det er SÅ SIER HERREN! Er det sant, dame? [Damen sier, “Ja, det er virkelig sant.”—Red.] Om det er, vink—vink med hånden din til folkemengden. Abrahams Gud lever fortsatt! Ja vel, gå og tro det du tror og du vil bli frisk. Amen.

Tror du? Du sier, “Hva med folkemengden?”

¹³⁷ Denne kvinnen som sitter her med sin . . . på enden av raden, den andre damen rett der. Da jeg snudde meg rundt så jeg noe rett der, en ting rundt armen henne, blodtrykks-pumpe. Hun har fått høyt blodtrykk. Stemmer det, dame? Løft opp din hånd. Om du tror, vil blodtrykket ditt gå ned. Abrahams Gud er fortsatt på scenen. Han er helt nøyaktig hva det var, Guds Ord for denne dag!

¹³⁸ Hvordan har du det? Tror du nå? Ha tro på Gud! Ser ut til å være bare et barn. Gud kjenner ditt hjerte, unge dame, jeg gjør ikke. Tror du Gud er i stand til å åpenbare for meg hva som er galt? Vil du tro Ham om jeg gjør det? Det er ikke for deg, det er for noen andre, det er din bror. Og han er veldig alvorlig og han er i en by nord for her, Tulare. Og han er på et sykehus, og han har fått laukemi, og legene har gitt ham opp for å dø. Det er ikke noe håp i det hele tatt. Det stemmer. Tror du? [Damen, som gråter, sier, "Ja."—Red.] Ja vel. Hva har du i hånden din? Ta det og legg det på ham. Og ikke tvil på det. Tro! Amen.

¹³⁹ Tror du? Jeg har aldri sett damen i hele mitt liv. Men Gud er fortsatt Gud! Nå, fortell om et menneske kan gjøre det? Det er ikke i et menneskes makt å gjøre det. Det er den Gud som Jesus Kristus lovet ville være her i de siste dager og ville stadfeste Seg selv (like foran Abrahams Sæd) som det var i Sodomas dager.

¹⁴⁰ Nå her, jeg kjenner ikke damen, vi er fremmede for hverandre, jeg antar det er vårt første møte i livet. Tror du på at jeg er Hans tjener? Tror du at dette er Ordet? Og du vet at om. . . Dette Ordet er fortsatt en skjelner av hjertets tanker og motiver. Stemmer det? Ordet er en Helbreder, også, om du kan tro Det. Gjør du? Du er skygget, også, med en mørk skygge. Det er kreft. Og tror du at Gud kan fortelle meg hvor den kreften er? Den er i de nedre tarmene, det sier doktoren. Tror du nå at du vil bli helbredet? Gå, og tvil ikke i det hele tatt, og Gud vil gjøre deg frisk. Amen.

¹⁴¹ Tror dere, alle sammen? Helt nøyaktig det Han lovet å gjøre! Ha tro på Gud, ikke tvil.

¹⁴² Vi er fremmede for hverandre. Jeg kjenner deg ikke. Om vi er fremmede, la folkemengde få vite det, vi holder våre hender. Jeg har aldri i mitt liv sett kvinnen.

¹⁴³ Tror dere der ute? Tror dere det er Jesus Kristus? Hva er det? Det er Hans Ord. Når disse menneskene avviser Det, avviser de ikke et menneske, de avviser Ordet. Det var Ordet som var på utsiden, kunne ikke komme tilbake inn der.

¹⁴⁴ Nå, damen er en fremmed for meg. Jeg har aldri i mitt liv sett henne. Gud er en Helbreder. Det er kanskje ikke for helbredelse, kanskje det er for noe annet, men om Gud vil forklare for meg hva som er ditt problem, vil du tro meg? Det første du ønsker bønn for, er, du har et dårlig øre. Et av dine ører, du kan ikke høre med det. Det stemmer. Det er sant. Og så har du en uvane, og du ønsker å bli kvitt den uvanen, det er å røyke sigaretter. Putt fingeren din i ditt friske øre nå, ja vel, ditt friske øre. Ja vel. Nå tro Gud og gå på din vei, og ikke. . . og du vil ikke røyke flere sigaretter heller om du vil tro. Gå, og Herren velsigne deg.

Dere så hva som skjedde. Er Han ikke virkelig?

¹⁴⁵ Jeg kjenner deg ikke, vi er fremmede for hverandre. Jeg har aldri i mitt liv sett deg, men Gud kjenner deg. Om Gud kan fortelle meg noe om deg, vil du tro?

¹⁴⁶ Vil hele forsamlingen tro? Noen der ute som kjenner kvinnen? Noen i forsamlingen som kjenner kvinnen? Ja vel, du vet om dette er sant eller ikke. Dette skulle avgjøre det. Dette skulle fortelle sannheten.

¹⁴⁷ Du kan nå se hva som har skjedd bare i de siste få minuttene. Skjønner? Det er bare . . . jeg sjangler. Skjønner? Det er som om alt blinder meg. Skjønner, Det er skjelning-. Skjønner, Det er den Hellige Ånd. Det er ikke meg. Det er Ordet lovet for denne dag. Det har ikke vært siden apostlenes dager, det har aldri vært. Men hvor det ble sagt, "Like før Menneskesønnens komme. Som det var i Lots dager, slik skal det være ved Menneskesønnens komme." Vantroende tror Det ikke. Det forventes ikke at de skal tro Det. Men troende tror Det!

¹⁴⁸ Nå, om den Hellige Ånd vil åpenbare dette, hvor mange vil tro med hele sitt hjerte, vil du løfte din hånd?

¹⁴⁹ Du har fått noe skade. Du har hatt en bil-ulykke, det har revet noen ryggvirvler løs i nakken din. Du fikk også en nyre revet løs. Det er riktig, er det ikke? Tror du? Du vil bli frisk. Pris Herren.

¹⁵⁰ Tror du Gud helbreder nyre-problemer? Gå da avsted og aksepter din helbredelse.

¹⁵¹ Kom, dame. Se denne vei. Tror du Gud helbreder hjerte-problemer? Ja vel, gå av sted og tro, og ditt hjerte vil bli helt i orden.

¹⁵² Kom her. Tror du Gud kan helbrede ryggen din, gjøre deg frisk? Gå avsted og tro det da.

Bare tro Gud, det er alt du trenger å gjøre!

¹⁵³ Kom, dame. Tror du Gud helbreder mage-problemer? Gå, spis kveldsmaten din, tro av hele ditt hjerte.

¹⁵⁴ Kom. Tror du Gud kan helbrede gikt? Da gå, tro, og gjør . . . og Gud vil gjøre deg frisk.

¹⁵⁵ Ja vel, kom. Tror du av hele ditt hjerte? Du tror? Gikt, igjen. Tror du at Gud kan gjøre deg frisk? Gå avsted, tro Det, si, "Takk, Herre."

Hvor mange tror der ute? Tror dere?

¹⁵⁶ Denne damen som sitter her med en rød kjole på, som løfter opp hånden sin rett her, lider av høyt blodtrykk. Tror du Gud kan gjøre deg frisk? Du gjør det? Ja vel. Legg dine hender over på den damen ved siden av deg der nede, og fortell henne at hennes stemme vil bli i orden. Amen.

Der er det. Amen. Tror du? Ha tro!

¹⁵⁷ Her er det en mann som sitter her, som har blødninger. Tror du, sir, som sitter rett her? Ja, du har en blødning. Tror du det vil helbredes?

¹⁵⁸ Damen ved siden av deg har blødninger også, og hun har et rygg-problem. Tror du Gud kommer til å helbrede deg? Du gjør det? Løft din hånd og aksepter det. Tro.

¹⁵⁹ Denne damen ved siden av deg har problemer med beinene sine og med hoften sin. Tror du at det er riktig, dame? Du tror at du vil bli helbredet? Vel, løft opp din hånd, si, "Jeg aksepterer det."

¹⁶⁰ Ja vel, damen ved siden av henne har infeksjon. Tror du at Gud vil helbrede infeksjonen, unge dame med brillene på? Løft opp din hånd, si, "Jeg aksepterer det." Ja vel, tro det.

¹⁶¹ Damen ved siden av henne har nyre-problemer. Tror du Gud vil helbrede nyre-problemet, dame? Ja vel, løft opp din hånd, aksepter det.

¹⁶² Den lille jenta ved siden av henne har struma. Tror du at Gud vil helbrede strumaen der? Løft opp din hånd, aksepter det.

¹⁶³ Hvor mange tror av hele deres hjerte? Stå da opp på deres føtter og aksepter det. Stå opp i Nærværet av Abrahams, Isaks, og Jakobs Gud.

¹⁶⁴ I Jesu Kristi Navn må den Hellige Ånd falle i bygningen nå og helbrede enhver person i Hellig Nærvær!

GUD ER SIN EGEN TOLK NOR64-0205
(God Is His Own Interpreter)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk onsdag kveld, den 5. februar 1964, ved Kern County Fairgrounds i Bakersfield, California, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org